

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

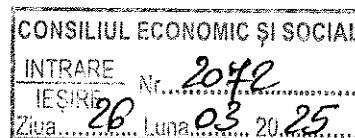
www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Biroul permanent al Senatului

Bp. 63 1.04.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Ordonanței de urgență 94/2000 privind retrocedarea
unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase**

Biroul permanent al Senatului România - Republicată (b63/5.03.2025)

98 14.04.2025

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea

Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România - Republicată (b63/5.03.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 26.03.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- codul de procedură civilă și Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, permit deja părților interesate să se adreseze instanței pentru obligarea unei autorități administrative să finalizeze procedura, inclusiv prin acțiuni în contencios administrativ pasiv. Transferarea competenței către secțiile civile este nejustificată și generează confuzie jurisdicțională, deoarece aceleași tipuri de decizii ar putea fi analizate după reguli diferite (civil vs. administrativ);

- se încalcă principiul specialității legii contenciosului administrativ, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, cu modificările și completările ulterioare, se referă la acte administrative emise de Comisia specială, ceea ce înseamnă că instanța de contencios administrativ este natural competentă. Mutarea cauzelor la secțiile civile elimină garanțiile speciale ale controlului de legalitate prevăzute de Legea nr. 554/2004, precum intervenția prefectului sau obligativitatea motivării actului administrativ, afectând astfel protecția juridică a părților implicate;
- comisiile de retrocedare și instanțele funcționează deja cu dificultate din cauza complexității dosarelor. Atribuirea unor noi competențe neclare instanțelor civile poate genera conflicte de competență, întârzieri suplimentare și practici neunitare în soluționarea cererilor de retrocedare;
- măsurile propuse riscă să afecteze și mai mult eficiența procesului de retrocedare și securitatea juridică a părților implicate;
- lipsa fundamentării tehnico-juridice și a unui studiu de impact afectează legitimitatea propunerii legislative, deoarece nu este însoțită de o justificare clară privind motivele transferului competenței de la contenciosul administrativ la instanțele civile. De asemenea, nu sunt prezentate evaluări privind impactul asupra duratei proceselor, încărcării instanțelor civile sau eficienței procedurii administrative, ceea ce poate genera incertitudine și disfuncționalități în aplicarea noilor prevederi;
- se introduce o prevedere prin care instanța civilă ar „obliga” o comisie administrativă să finalizeze procedura în 60 de zile, însă aceasta prezintă mai multe probleme, nefiind specificat ce se întâmplă dacă termenul nu este respectat, ceea ce face ca prevederea să fie lipsită de forță coercitivă reală;
- asemenea obligații pot fi deja impuse prin instanțele de contencios administrativ, unde există instrumente clare pentru asigurarea respectării deciziilor, precum amenzi, executare silită sau acordarea de daune. Astfel, măsura propusă este redundantă și ineficientă în absența unor mecanisme clare de sancționare.

Președinte,

Sterică FUDULEA

